

Streszczenie:

John R. Haines już w 2016 r., na łamach artykułu pt. *Divining a “Trump Doctrine”*, dostrzegł, jak zbieżne są główne postulaty przyszłego 45. prezydenta Stanów Zjednoczonych w zakresie polityki zagranicznej z opublikowanym w 1941 r. programem „Principia Ameryki przede wszystkim”. Choć główne cele polityki zagranicznej mocarstw są naturalnie mało podatne na zmiany radykalne, ich wymiary, paradygmat oraz sposób realizacji w trakcie każdej z kadencji prezydentów USA się różniły. Głównym problemem badawczym niniejszej pracy jest charakter polityki zagranicznej Stanów Zjednoczonych za

czasów kadencji Donalda Trumpa. Zmiany w zakresie polityki zagranicznej badane są na podstawie czterech głównych płaszczyzn: stosunków międzynarodowych na linii USA–Europa, Korea Północna, Iran, Chiny. Zauważalna zmiana stosunku wobec polityki finansowania NATO dotycząca zwłaszcza niektórych państw europejskich, polityka „łagodzenia bandytów” w wymiarze relacji z Koreą Północną, od 2018 r. empirycznie dostrzegalna intensyfikacja rywalizacji na linii Waszyngton–Pekin, objawiająca się ostatecznie m.in. w tzw. wojnie handlowej, a także gwałtowne zaostrenie stosunków z Iranem to wydarzenia, a raczej procesy, które wydają się mieć kluczowe znaczenie dla analizy zmieniających się pryncypiów w zakresie polityki zagranicznej Stanów Zjednoczonych.

Słowa kluczowe: polityka zagraniczna Stanów Zjednoczonych, Doktryna Trampa, neorealizm, izolacjonizm, geopolityka, wojna handlowa.